

Oltid ievers 32

Ooigembos - 50°53'17 N - 3°20'13 O

9 september 1944

Het tragische levenseinde van **Michel Verhelle**

Ooigembos - foto Dirk De Baere

Michel Verhelle werd geboren te Hulste op 10 december 1922 als enige zoon van Albert en Fanny Verhelle - Dejaegere. Albert was één van de twee *prochiewerkers* (gemeentearbeiders) en Fanny was huishoudster. Zij woonden in de Kapelstraat 39.

Wij schrijven zaterdag 9 september 1944

De Duitse troepen zijn inderhaast aan het terugtrekken en Michel, toen 21 jaar, is zoals gewoonlijk aan het werk als boerenknecht op de hoeve Ter Elst (Ter Elstweg 25) waar Albert en Margareta Bohez - Deceuninck toen boerden (daarna zou Gaspar Dochy er boeren, vandaar dat hier in Hulste nog vaak gesproken wordt over Dochy's hof). Als het middag was kwam hij niet af om te eten en boer Albert vond dat maar raar. Hij ging eens zien waar de jongen bleef. Hij trof hem aan in de schuur, vastgebonden tussen twee Duitse soldaten. Die hebben hem dan aan een kar vastgebonden en zijn ermee naar Ooigembos gereden. Daar moest hij zijn eigen graf delven en hebben ze

hem daar doodgeschoten. Het motief om hem op te pakken, mee te nemen naar Ooigem en hem daar terecht te stellen blijft onduidelijk. Sommigen beweren dat hij altijd een grijs op zijn gezicht had en dat daardoor die Duitse soldaten dachten dat hij hen uitdaagde. Anderen verklaren het door het feit dat hij altijd een blauwe overall droeg en dat die soldaten dachten dat hij een ondergedoken Engelse piloot was.

Michel werd spoedig gevonden in Ooigembos want het graf was ondiep gegraven en er stak nog een hand of een arm boven de aarde uit. Hij werd naar zijn huis in de Kapelstraat gebracht en werd daar opgebaard. Talloze Hulstenaars kwamen er hun rouwbeklag doen, onder andere Odette Vandenbroucke, toen zeven jaar, die samen met haar moeder Agnes Desutter het lijk kwam begroeten. Zij herinnert zich nog dat zijn hoofd bebloed en omzwachteld was.

Hij was het laatste slachtoffer uit Hulste tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Hierboven een foto van de voetbalclub Hulste Sportief 1943-1944

Boven: Pietje Bakkers, Aimé Ottevaere, Roger Remmerie, Jozef Decaluwé, keeper Daniel Soens, Georges Manhaeve, **Michel Verhelle (de man met het hoedje)**, Gaby Honoréz, André Soens, Medard Decaluwé. Onder: Maurice Goemaere, Jozef Remmerie, Robert Goemaere, Michel Remmerie, Pol Tuytens.

†

BID GOD VOOR DE ZIEL VAN

MICHEL VERHELLE

zoon van

ALBERT en FANNY DEJAEGERE

geboren te HULSTE den 10 December 1922, gevallen als burgerlijk slachtoffer van den oorlog en dood teruggevonden te OOIGEM, den 9 September 1944.

Hij was lid van den H. Hartebond.

Het was den oorlog niet voldoende meer dan vier jaar ons volk in de grootste ellende te dompelen; tot op het laatste oogenblik eischte hij onschuldige slachtoffers.

Michel is gevallen als een weerloos man in de handen van gewapende bendes. Niemand was er om hem bij te staan, niemand om zijn onschuld te verdedigen: hij is gevallen in het donkere bosch onder de doodende kogels van zijn moordenaars.

Onuitsprekelijk is de droefheid die in ons hart opkomt. Maar wij zijn kristene menschen en kennen geen gevoelens van haat of van wraak; want God is de Rechter en Wrecker van onschuldig gestorte bloed. Wij buigen het hoofd in volle onderwerping en bidde voor de zielerust van het dierbaar slachtoffer, voor zijn diepbedroefde familie, voor ons Vaderland.

Dierbare Vader en Moeder, weest niet ontroostbaar. God laat niet toe dat gij beproefd wordt boven uwe krachten; met de beproeving geeft Hij ook de genade om het kruis te dragen. Het is een pijnlijk afscheid, maar wij zien mekaar terug in de eeuwigheid.

Dierbare familieleden, vrienden en medeburgers, ik viel als slachtoffer voor onze vrijheid, blijft mij dankbaar door uw vurige gebeden.

H. Hart van Jezus, Verlosser en Koning van het menschdom, ontferm U over alle beproefden.

Jezus, Maria, Jozef.

Druk. J. Vanwynsberghe, Hulste

WAARDE MEDEBURGER,

De verlossing na deze pijnlijke oorlogsjaren heeft van ons een zwaar offer gevraagd.

Na ons land te hebben overrompeld, na al het leed in zoovele huizen gebracht, werd een van onze achtbare familie's in den diepsten rouw gedompeld.

MICHEL VERHELLE

ZOON VAN ALBERT EN FANNY DEJAEGERE,

werd van zijn werk ontvoerd en op afschuwelijke wijze vermoord in het bosch van Ooigem.

Als laatste blijk van hulde aan het onschuldig slachtoffer en als blijk van meevoelen met de diep beproefde familie noodigen wij U uit tot de plechtige begraafing op **DINSDAG 12 September, te 10 uur**, in onze parochiekerk.

Vergadering ten sterfhuize (Kapelstraat), te 9,30 uur.

De metten worden gezongen: Maandagavond te 6 1/4 uur.

HET ROODE KRUIS — APD. HULSTE.

Getuigenissen: Noël Bruneel, Frans Claerhout †2020, Joël Vancoillie, Odette Vandenbroucke.

[SH]

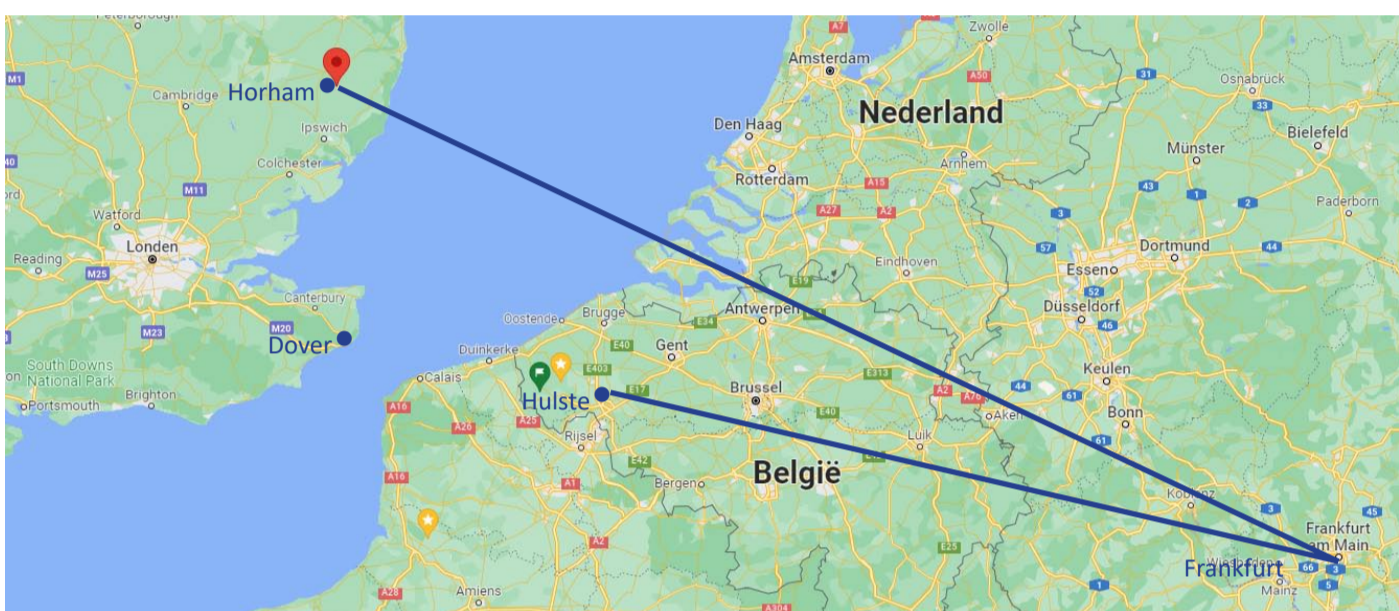
© www.hulste.info - 2025

[disclaimer]

Oltid ievers...

Horham (GB) - Frankfurt am Main (D) - Hulste deel 1

Het verhaal van de Amerikaanse bommenwerper B.17G

Zaterdag 29 januari 1944:

De Amerikaanse 8th Air Force voert zijn eerste dagraid van het jaar uit op Frankfurt am Main. Meer dan 1000 bommenwerpers en 500 jagers namen aan die aanval deel.

Eén van hen was de B-17G, het *vliegend fort*, van Luitenant Andrew Roznetinsky. Hij was om 8 uur 's morgens, samen met de 9 andere bemanningsleden opgestegen in Horham, een luchtmachtbasis in het zuidoosten van Engeland en dropte rond 11 uur zijn bommen op de Duitse industriestad Frankfurt. Bij het terugkeren liep het mis. Even buiten de doelzone kreeg het toestel een aantal voltreffers. De romp stak vol gaten, de radio was buiten gebruik, de brandstofmeters waren stuk, een deel van de elektrische leidingen was vernield, het bommenluik kon niet meer dicht en motor nummer 4 stond in brand. Met open bomluiken die werkten als luchtremmen en op drie motoren raakte het vliegtuig achterop. Daarop besloot Roznetinsky van zijn route af te wijken en de kortste weg naar Engeland te nemen en zo een poging te wagen om over het Kanaal in Dover te geraken.

Maar de Luftwaffe had hem in het vizier. Bezuiden Brussel werd de gehavende bommenwerper door een zwerm Focke-Wulf-jachtvliegtuigen aangevallen en was nog slechts een brandende fakkel.

Hulste, diezelfde dag rond 12.30 uur 's middags:

Paul Vanlerberghe (*1925 - † 2014), toen dus 18 jaar, woonde op een hoefetje op de Potteriehoek, beneden Hoog Wallegem. Hij vertelt: *ik en mijn vader staan buiten en we zien een vlieger komen en in plaats dat hij van Ingelmunster kwam vloog hij in de andere richting., Ja - zegt mijn vader-, dat is er een die het gehad heeft, Er zat een gat in de cabine, er hing een deur open waardoor de bommen moesten gegooid worden, er was een stuk uit zijn staart en zijn rechtervleugel stond in brand. Hij zat nog redelijk hoog en hij vertraagt en er springt er een uit, en een tweede en een derde, maar hij was rap naar beneden aan 't gaan. Tomme - zegt mijn vader - hij gaat juist de molen meehebben, maar hij passeerde er juist naast en als hij het hof van Demareets gepasseerd was springt er nog een uit en mijn vader zegt: ja deze heeft het gehad, maar op 't laatste moment gaat zijn parachute toch nog open. Die vlieger lag met zijn neus over de oever van de vaart en die piloot heeft zodanig lang gewacht dat hij bijna op die vlieger beneden kwam en... in plaats van zijn parachute op te rollen, zoals ze gewoonlijk deden, heeft hij snel zijn harnas losgedaan en hem in het vuur gesmeten.*

Ook Joël Vancoillie was getuige van de crash. Hij was toen 14 jaar en zat in de zevende klas. Zijn thuis was in de Oostrozebeeksestraat, de herberg De Voyageur. Toen hij het vliegtuig zag neerstorten repte hij zich naar de plaats van het ongeval.

Wordt vervolgd.

[SH]

© www.hulste.info - 2021

[disclaimer]